

Intentaré parlar-te del “**sentiment català**”, com a base fonamental de la nostra manera d'ésser, de la nostra manera de pensar i de la nostra forma de comportar-nos. Jo considero el sentiment com una bareta màgica, que en tocar-nos fa vibrar els nostres sentits. D'aquesta manera, doncs, quan ens toca, en el que respecta la nostra família, quan ens toca, les coses íntimes de la nostra llar, quan ens toca, els nostres fets nacionals, quan ens toca, les coses de la nostra terra, o els nostres costums, o la nostra llengua, o els fets més importants dels nostres avantpassats, sembla com si fos l'aglutinant que uneix a tot un poble, i que al mateix temps el fa sentir diferenciat dels altres pobles.

Aquest llibre estarà partit en quatre parts, ja que crec que són fonamentals per introduir-nos dins “el sentiment català”. En la primera part intentaré exposar el fet de la importància del naixement, l'ascendència familiar, allò que ens afecta en la formació del caràcter i tot el que ens lliga amb la cosa ètnica. En segon terme passaré a exposar, el que pertany al nostre fet lingüístic, parlant de la llengua com a gresol del nostre poble. En tercer lloc, procuraré relatar els nostres fets històrics, mitjançant una manera ràpida, perquè puguis introduir-te dins la història de la nostra terra. — I en el supòsit que ja n'estiguis assabentat, procuraré incloure curts comentaris, per trencar la monotonia que un relat massa llarg sempre comporta. — Darrerament en la quarta part tractaré el tema de la immigració dins la nostra terra. Fet que mereix un tractament d'excepció, perquè de la forma com s'integrin els immigrants a la nostra terra, depèn el futur del nostre poble.

“Som catalans sempre que vulguem ser-ho, els que vivim i treballem a Catalunya, i els fills de catalans que vulguin ser-ho, escampats arreu del món.”

“El meu objectiu en escriure aquest llibre és omplir el buit que en molts de nosaltres ha produït la pèrdua de part de les nostres llibertats, aquests darrers quaranta anys.”

“De la forma d'integració dels immigrants dins la nostra terra, depèn el futur del nostre poble.”

“La llengua és el tresor més preuat d'un poble. Ella s'ocupa per si sola, com si una mà invisible l'orientés, de fer, guiar i conservar les formes característiques...”

“El meu sentiment és el “sentiment català”, i prova d'això és que puc parlar, llegir i escriure en diferents llengües, però solament puc parlar, llegir, escriure i **PEN-SAR** en català.”

“Han passat els segles des de llavors, i molts altres fets dissortats han assolit la nostra terra. I jo crec que encara han quedat part d'aquelles fissures per tapar.”

Pròleg de Manel de Sàrraga.